

PRÁVA PACIENTŮ NA LÉČBU BOLESTI

(Prohlášení vydaly v roce 1995 The Australian and New Zealand College of Anaesthetists and Faculty of Pain Medicine and Joint Faculty of Intensive Care Medicine's.) ANZCA uznala, že krutá, neulevující bolest může způsobit nežádoucí fyzické a psychické následky u pacientů a jejich rodin, spojené s emočním, sociálním a duševním stresem. Někdy je krutá bolest léčitelná velmi obtížně a je nutné, aby součástí léčebné péče byly vhodné, efektivní a bezpečné metody léčby bolesti. Deklarace shrnuje práva pacientů do sedmi zásad:

1. Právo na uznání bolesti - bolest je vlastní zkušenost pacienta a je různými pacienty prožívána různě.
2. Právo na hodnocení a léčbu bolesti -pacienti a jejich rodiny hrají klíčovou roli a jsou součástí zdravotnického týmu, který o pacienta pečuje a snaží se stanovovat realistické cíle pro léčbu bolesti.
3. Právo na výsledky hodnocení bolesti -na jejich základě přizpůsobovat terapii k dosažení efektivní úlevy od bolesti.
4. Právo na péči poskytovanou profesionály s odbornými znalostmi a zkušenostmi v léčbě bolesti (především algeziologové). Jestliže odborník není k dispozici, měl by být pacient o této skutečnosti vhodně informován.
5. Právo na vhodnou a efektivní strategii léčby bolesti - to musí být podporováno také politicky a postupy musí být odpovídající pro používání zdravotnickými profesionály.
6. Právo na vzdělávání v oblasti efektivních léčebných možností v každém konkrétním případě. To platí i pro rodinné příslušníky.
7. Právo na vhodný plán léčby bolesti po vyčerpání možností akutní neodkladné péče.

Doporučení samo o sobě nemůže změnit chování a přístup k problému. Navíc doporučení nemají žádnou právní relevanci.

Nejdůležitějším momentem je to, jak pacient k bolesti přistupuje. Bolest akutní je lépe snášena z důvodů naprosto logických. Záleží i na očekávání intenzity bolesti a zhodnocení vlastního přístupu ke zvládnutí bolesti. Chronická bolest, již vzhledem k délce trvání i příčině, je obecně snášena hůře.